

der det ikke, men vi vil gerne have de fremskridt, der er lagt ind i forfatningstraktaten.

Kl. 16.20

Hvad er det så for nogen fremskridt? Ja, det er for det første værdierne. Det er blevet meget klart med forfatningstraktaten, at EU er baseret på nogle overordentlig sympatiske værdier som ligestilling, ikkediskrimination, solidaritet, at man sikrer sig at køre efter retsstatens principper osv. osv., og at disse værdier og målene er forpligtende så vel indadtil i EU, når der lovgives, som udadtil i samarbejdet med tredjelande, altså lande uden for EU. Det synes vi faktisk er et fremskridt.

Vi synes også, det er et fremskridt, at der i målene står, at man stræber mod en social markedsøkonomi. Det synes jeg er lidt relevant at trække frem, for en del af modstanderne bliver ved med at sige, at denne forfatningstraktat er udtryk for ultraliberalisme. Det mener jeg simpelt hen ikke er sandt. Det er sådan set blevet meget klart, det står direkte, at en af målsætningerne er en social markedsøkonomi, hvor man tilstræber en høj grad af beskæftigelse.

Betyder det så, at EU ikke er baseret på markedsmekanismerne? Nej, det gør det ikke. Det har EU været hele tiden, men nu er det sådan, at vi i SF ikke går ind for planøkonomi. Vi går sådan set ind for en social markedsøkonomi.

Så er der charteret om de grundlæggende rettigheder. Det betragter vi også som et fremskridt, at det skrives ind i forfatningstraktaten, for hermed gøres det juridisk forpligtende for EU's lovgivning, at man også skal respektere de grundlæggende rettigheder.

Nu var det meget svært for os at få et klart svar fra Dansk Folkeparti på det her, men det er jo ikke nogen hemmelighed for nogen i det her Folketing eller for den sags skyld nogen i befolkningen, at i hvert tilfælde en del af Dansk Folkeparti i virkeligheden ikke kan fordrage menneskerettighederne, simpelt hen ikke kan fordrage dem og mener, at de aldrig burde have været der. Jeg snakker om hr. Jesper Langballe og hr. Søren Krarup. Så derfor er det klart, at for dem er det selvfølgelig også vigtigt at få ryddet den slags uvæsen ud af lovgrundlaget i EU-samarbejdet.

Så betyder forfatningstraktaten, hvis den i øvrigt ellers realiseres, et demokratisk fremskridt, større indflydelse til de folkevalgte i Europa-Parlamentet, større indflydelse til de folkevalgte i de nationale parlamenter og større indflydelse til borgerne på den måde, at borgerne for første

gang faktisk får mulighed for at bede om at få fremsat forslag i EU. Det synes vi er nogle væsentlige fremskridt, men det er jo også helt klart, at det budskab faktisk ikke er gået igennem hos befolkningerne.

Så finder vi, at den styrkelse af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, der ligger i forfatningstraktaten, er et fremskridt. Vi mener, det er fantastisk vigtigt, at Europa bliver bedre til at samarbejde og bliver bedre på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område.

Man kan selvfølgelig vælge at sige, som Enhedslisten gør det og har gjort det mange gange: Det vil vi ikke have, vi vil hellere have FN. Men jeg vil lige gøre opmærksom på, at det er en meget svag konstruktion. Nok er EU en skrøbelig konstruktion, hvad det vitterlig er, men det er dog her som det eneste sted på globalt plan, hvor vi har muligheden for at formulere og udvikle en sikkerhedspolitik baseret på konfliktforebyggelse, konfliktløsning og krisestyring som et klart alternativ til den amerikanske dominans og den amerikanske militarisme, som man jo ikke må tage fejl af ikke kun er der under Bush, men som er en lang tradition i USA.

Vi har den mulighed, og man kan så vælge at prøve at skyde den mulighed ned for at sige, at det bare slet ikke er godt nok. Men EU er jo en proces, hvor vi udvikler et samarbejde nu mellem 25 nationer, og jeg er i hvert tilfælde ikke tilbids at bidrage til at bringe os i en situation, hvor vi skyder noget, der rent faktisk er fremskridt, ned. Jeg mener også, at det med den her forfatningstraktat er blevet langt klarere, at det her er et samarbejde mellem nationer.

Som det også er blevet diskuteret undervejs her i dag, er der ting, der er pillet ud af selve traktatdelen, f.eks. det stadig snævrere samarbejde om en union; det er pillet ud, det står i præamblen. Og for at være helt ærlig: Det, der står i præamblen, har altså ikke en pind betydning. Sådan er det i realiteternes verden. Det er der, hvor man laver indledningen til festtalen, og så kommer det, der egentlig er juridisk forpligtende.

Kl. 16.25

Så mener vi, at det har betydning, at det her kan gøre det lettere at få samarbejdet med de ti nye lande til at fungere, og det synes jeg bestemt ikke er ligegyldigt. Det er altså kun 1 år siden, vi bevægede os fra 15 til 25 lande. Vi har hele vejen igennem været varme tilhængere af den udvikelse, som samlede det ellers delte Europa. Og hvis man ser på, hvad den danske befolkning